

der er sagt af tidligere Talere. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at det ogsaa forekommer os ønskeligt, om Routen Masnedund—Stubbekøbing kan bevare det for denne Routes Gennemførelse nødvendige Tilskud.

Jeg skal slutte med at sige, at de Andragender fra Landpostbudene, som vi nu i nogle Aar har set i Finansudvalget, og de Beretninger, vi har modtaget fra dem gennem de Deputationer, der i de sidste Aar har været i Finansudvalget, i høj Grad har bestyrket os i den Opfattelse, at det er ønskeligt, at deres Kaar forbedres. Det forekommer os derfor meget tilfredsstillende, at Udtalelser af Indenrigsministeren tyder paa, at der vil findes Udveje til paa forskellige Maader at imødekomme dem.

Wulff: Dels den Omstændighed, at Finansloven i Aar ikke indeholder overmaade mange Punkter, hvorom der er Strid eller Modsætninger, og dels de foregaaende Taleres Udtalelser gør, at jeg for mit Vedkommende kan fatte mig ret kort. Jeg skal kun ganske kort omtale, at jeg i det hele kan slutte mig til de varmt anbefalende Udtalelser angaaende Forhøjelsen af Bevillingen til Tegne- og Industri-skolen for Kvinder. Jeg er, hvad denne Sag angaar, ganske enig med den sidste ærede Taler. Lige saa er jeg enig med de af hele Udvalget tiltraadte forhøjede Bevillinger til Kvindesamfundets Husholdningskursus og til dets Kursus i Tilskæring og Kjolesyning. Det er Omraader, hvor det glæder mig, at man er vendt tilbage til det tidligere Standpunkt, og for saa vidt det kan siges og maaske ogsaa er blevet sagt, at der er noget vist generende i, at Sparekommissionen har foreslaaet Nedsættelser, som man først har fulgt og nu atter gaar bort fra, saa tror jeg dog ikke, man skal føle sig generet derover. Jeg har vistnok tidligere sagt, at jeg mener, at man har nogen Ret til at gøre det, og paa disse Omraader, hvor det dels kun drejer sig om meget smaa Beløb, og der dels ved Hjælp af disse Beløb kan gøres noget værdifuldt i Retning af Fremme af Kulturfremskridt her i Landet, mener jeg, at man neppe burde være gaaet til Nedsættelser, men naar man dog har gjort det et Aar eller to, er det vist ganske rigtigt og tilraadeligt, at man snarest muligt vender tilbage til atter at give disse Institutioner en saadan Understøttelse. Det samme gælder i lige saa høj Grad med Hensyn til Bevillingen til Dansk

Ildrætsforbund og Gymnastisk Selskab, hvor et Flertal foreslaar en Forhøjelse af den Bevilling, der ydes disse. Jeg hører med til Flertallet, og selvfølgelig vil jeg altsaa anbefale disse to Bevillinger og ikke mindst den forhøjede Bevilling til Dansk Ildrætsforbund. Jeg er overbevist om, at disse to Foreninger, og ikke mindst Dansk Ildrætsforbund, virker paa en Maade, som svarer til den Ros, de har faaet af de to foregaaende ærede Talere. Jeg tror, det er Foreninger, som fremmer den gode Spørt her i Landet, hvis Betydning vel kan overdrives og maaske nok overdrives noget i England, naar den der bliver noget, der optager hele Ungdommens Tid og en stor Del af dens Tragten og Stræben, men som ganske sikkert endnu kan tiltrænge en stor Fremgang her i Landet, inden man kan tale om Overdrivelse. Jeg vil anbefale, at Tinget slutter sig til disse Forslag om forhøjede Bevillinger.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om Bevillingen til Rejseunderstøttelser. Der er ganske vist ikke noget Forslag om Forhøjelse i Aar, men der findes i Betænkningen en Redegørelse for, paa hvilken Maade de to Bevillinger — der er jo nemlig to: til Rejser i Udlandet for ubemidlede Haandværkere og til Studierejser i Ind- og Udland for Haandværksmestre — er anvendte. Det ses, at de 15,000 Kr., som gives til Rejser i Udlandet for ubemidlede unge Haandværkere og ligestillede, er en saa knap Sum, at af 493 Ansøgere kun 74 har kunnet faa Rejsestipendium. Denne Bevilling har været oppe paa 25,000 Kr., men gik ned til 15,000 Kr. i de Aar, hvor vi har skullet spare. Jeg har ganske vist ogsaa for mit Vedkommende her i Tinget udtrykkelig udtalt, at var der noget Omraade, hvor en Bevilling kunde gaa ned, saa var det her, hvor man ikke afbrød noget Kursus eller noget organisk Hele, men sagde til vedkommende: I kommer til at rejse mindre, for I faar mindre Tilskud. Men dette Forhold, at kun en Syvendedel af Ansøgerne har kunnet faa Rejseunderstøttelse, synes dog klart at vise, at der er Trang til, saa snart det overhovedet kan lade sig gøre, at vende tilbage til den højere Bevilling, der tidligere gaves i dette Øjemed, idet det jo er en almindelig Skik herhjemme, at vore unge i de industridrivende Samfundsklasser efter at være uddannede i deres Fag i en eller anden Lærevirksomhed her opholder sig i Udlandet for at lære Udviklingen i deres Fag der at kende. Noget lignende gælder, om end i